

# **Prelatul împărtășește câteva idei și sugestii pentru a face față coronavirusului (14 martie 2020)**

Pe lângă diferitele orientări practice, Mons. Ocariz ne încurajează să trăim această perioadă făcând tot posibilul să-i ajutăm pe ceilalți, căci, „dacă un membru suferă, toți suferă cu el” (1 Cor 12,26).

14.03.2020

Dragii mei copii, Isus să vă protejeze!

În fața dificultăților generale, într-o măsură mai largă sau mai mică, provocate de pandemia COVID-19, să ne reînnoim încrederea în Domnul și să înfruntăm această situație „cu puterea credinței, certitudinea speranței, și fervoarea carității”(Francisc, 8 martie 2020). Situația este diferită în fiecare parte a lumii, dar comuniunea sfinților ne determină să facem tot posibilul să-i ajutăm pe ceilalți, căci, „dacă un membru suferă, toți suferă cu el” (1 Cor 12, 26). În fața unei asemenea urgențe, să ne unim în rugăciune pentru cei ce trec prin situații critice, cum sunt acum persoanele grav atinse de coronavirus, populațiile constrânse să emigreze pentru a supraviețui – exodul sirian din aceste vremuri - , familiile lovite de o tragedie etc.

COVID-19 a dus la o situație de urgență în unele locuri, modificând ritmul vieții obișnuite și influențând starea de spirit generală. Este bine să ne reamintim că Domnul ne dă harul său ca să ne sfințim și în aceste situații de incertitudine. Să ne ajutăm reciproc să-i facem față, trăind zi de zi; să fim conștienți că atunci când suntem obligați să ne reducem munca externă, putem să *ne dezvoltăm în interior*.

Ca să răspundă evoluției pandemiei, autoritățile civile din fiecare țară introduc măsuri de prevenire și control. Față de efortul sau inconvenientul pe care îl poate implica urmarea lor, să ținem cont de sfatul sfântului Josemaría:

„Iubește și respectă normele unei vieți sociale și cinstite. Fii sigur că supunerea ta loială în fața datoriei va fi și un mijloc pentru ca alții să descopere modul de a trăi creștinește, fruct al iubirii divine, și

pentru ca ei să-l întâlnească pe Dumnezeu” (Brazdă, 322). În vederea binelui credincioșilor și al societății în general, autoritățile ecleziastice dau sau pot da indicații cu privire la celebrarea sacramentelor și a pastorației. Noi le vom primi cu gratitudine și încredere în mama noastră Biserica. Tot în această privință, trebuie să fim prudenți și să suspendăm, dat fiind cazul, activitățile de formare prevăzute, fără să ne asumăm riscuri inutile.

Să ne menținem vie misiunea apostolică și slujirea altora, când prudența și dispozițiile autorităților civile și ecleziastice nu ne permit să ne întâlnim, imaginându-ne ce putem face. Primul lucru de făcut este să veghem ca fiecare persoană a Lucrării, fiecare dintre prietenii voștri și dintre rudele voastre să se simtă susținut. De exemplu, telefonați-le mai mult și apălați persoanele pe care nu le-ați văzut

poate de multă vreme; profitați de orice posibilitate oferită de tehnologie pentru a realiza activități de formare (cercuri, discuții, meditații, întâlniri etc.); împărtășiți materiale de instruire găsite pe internet (unele conținuturi speciale sunt în curs de pregătire pe [www.opusdei.org](http://www.opusdei.org)) și altele care ajută vieții spirituale (texte, audio, videoclipuri); încurajați meditația din lecturile și rugăciunile Sfintei Liturghii ale Postului Mare (pe [www.vaticannews.va](http://www.vaticannews.va) Liturghia cotidiană a Papii este transmisă în direct); împărtășiți experiențe despre cum să promovați activitatea apostolică în aceste circumstanțe etc. Acestea sunt momente excepționale, care sunt și mai necesare în susținerea reciprocă, în transmiterea carității și ca nimeni să nu se simtă singur.

În măsura în care împrejurările o permit și în respectarea directivelor

autorităților civile, caritatea vie poate lua forma inițiativelor originale pentru a-i ajuta pe ceilalți (vecini, colegi de muncă etc.). O atenție deosebită trebuie acordată celor mai vulnerabili, cum ar fi persoanele mai în vârstă și bolnavii: cu prudență, ar trebui avută grijă de nevoile lor spirituale și fizice.

În locurile unde regulile de îngrădire sunt mai stricte, să promovăm o atmosferă pozitivă atât în mediul asociațiilor, angajaților și prietenilor cât și în centrele Lucrării. Să încercăm să descoperim posibilitățile de prietenie și fraternitate pe care le oferă aceste circumstanțe. Iată câteva atitudini și activități care pot ajuta: să facem față încercărilor și situațiilor neprevăzute cu umor; să nu învinovățim pe nimeni; să ne gândim la un plan de lectură și de videoclipuri; să promovăm jocurile și divertismentul pentru ca toți copiii, frați și surori să se destindă; să se

realizeze lucrări care impun un moment de liniște; exerciții fizice acasă etc.

Să fim deosebit de recunoscători profesioniștilor din sănătate care, în prezent, oferă un serviciu plin de sacrificiu. Să fim atenți la ei, să încercăm să-i susținem și să-i încurajăm în munca lor.

Pe scurt, să ne rugăm ca acest moment să fie și o ocazie de a ne apropia de Domnul, fiind semănători ai păcii și ai bucuriei în jurul nostru.

Cu binecuvântarea mea cea mai afectuoasă,

Roma, 14 martie 2020

.....